

ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра професійної освіти

ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан економічного факультету

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ОК.05 ПЕДАГОГІКА ТА ПСИХОЛОГІЯ ВИЩОЇ ШКОЛИ

(назва навчальної дисципліни)

освітній рівень третій (освітньо-науковий)
(назва освітнього рівня)

галузь знань 05 «Соціальні та поведінкові науки»
(назва галузі знань)

спеціальність 051 Економіка
(шифр і назва спеціальності)

освітня програма «Економіка»
(назва освітньої програми)

факультет Економічний
(назва факультету)

2021 р.

Робоча програма навчальної дисципліни «Педагогіка та психологія вищої школи» підготовки фахівців на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти спеціальності 051 Економіка.

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ:

Тетяна ЯЦУЛА, доктор педагогічних наук, професор

(підпис)

Тетяна ЯЦУЛА

ПОГОДЖЕНО:

Гарант ОНП «Економіка»

(підпис)

Світлана СКРИПНИК

Схвалено методичною комісією економічного факультету
Протокол № 11 від «22» червня 2021 року

Голова

(підпис)

Вікторія КРИКУНОВА

Затверджено вченою радою економічного факультету
Протокол № 11 від «24» червня 2021 року

Голова

(підпис)

Вікторія КРИКУНОВА

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність (напрямок підготовки), освітній рівень	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	вечірня форма навчання
Кількість кредитів – 3	Галузь знань 05 Соціальні та поведінкові науки (шифр і назва)	Нормативна (за вибором)	
Змістових частин – 1	Спеціальність: Спеціальність: _051Економіка (назва)	Рік підготовки:	
Індивідуальне науково-дослідне завдання		1-й	1-й
Загальна кількість годин – 90		Семестр	
		1-й	1-й
		Лекції	
		12 год.	12 год.
		Практичні, семінарські	
		12 год.	12 год.
		Лабораторні	
		год.	год.
		Самостійна робота	
		66 год.	66 год.
		Індивідуальні завдання:	
		год.	
		Вид контролю: залік	

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:

для денної форми навчання – 27% /73%

для вечірньої форми навчання – 27% /73%

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета дисципліни: забезпечити засвоєння здобувачами знань про загальну характеристику професійної педагогічної діяльності, предмет, методологію і структуру педагогіки і психології вищої школи. Про теорію і методику навчання і виховання майбутніх фахівців, про професійну майстерність і педагогічні технології. А також оволодіння уміннями і навичками, необхідними для ефективної організації навчального і виховного процесу у вищій школі.

Завдання дисципліни:

– розуміння структури педагогічної діяльності у вищій школі, її особливостей; отримання знань та навичок рефлексії процесу професійного становлення;

- оволодіння теоретичними основами використання різноманітних методів науково-педагогічного дослідження опанування структури процесу навчання;
- осмислення сутності методів навчання та особливостей їх використання у вищій школі;
- урахування особливостей сучасної соціокультурної ситуації під час ознайомлення з інноваційними підходами до процесу навчання й виховання, його цілей, змісту;
- ознайомлення з найбільш значущими та перспективними сучасними педагогічними ідеями й теоріями, з сучасними ідеями удосконалення розвитку сучасної освіти у вищій школі; оволодіння основами проектування навчально-виховного процесу у вищій школі в соціокультурних умовах сьогодення та інші;
- вироблення вміння виявляти, описувати, пояснювати причини виникнення в процесі навчання та виховання певних проблем, труднощів; обґрунтовано описувати та пояснювати реальні педагогічні ситуації у вищій школі, виокремлюючи задачі; щодо їх вирішення; вироблення вміння проектувати процес навчання відповідно до базових дидактичних принципів; вироблення вміння проектувати процес виховання, використовуючи спектр форм, методів та засобів.

Результати вивчення дисципліни «Педагогіка та психологія вищої школи» є набуття практичних навичок і умінь щодо:

- постановки навчальної мети, відбору, структурування змісту лекцій, практично-семінарських занять;
- розвитку інтересу, особистісного ставлення студентів до змісту навчального курсу;
- складання навчальної програми з курсу; застосування методів, прийомів організації навчально-пізнавальної діяльності студентів (бесіди, діалогу, дискусії, мозкової атаки, сюжетно-рольової гри, роботи в групах тощо); застосування методів,
- організації виховного впливу на студентів; організації спілкування зі студентами у навчальний і позанавчальний час;
- розв'язання педагогічних конфліктів у різноманітних ситуаціях; застосування методів науково-педагогічного дослідження у роботі зі студентами; аналіз різноманітних педагогічних ситуацій.

У результаті вивчення курсу "Педагогіка та психологія вищої школи" **здобувачі мають знати:**

- сутність, своєрідність навчально-виховного процесу у вищій школі;
- тенденції, особливості розвитку системи вищої освіти в Україні та зарубіжних країнах;
- суперечності, психічні функції, особливості розвитку молодого людини студентського віку;
- структуру, психолого-педагогічні аспекти організації навчально-пізнавальної діяльності студентів;
- критерії відбору, принципи структурування змісту навчального курсу у вищій школі;

- сучасні інтерактивні методи навчання студентів;
- форми організації навчання студентів;
- норми, критерії оцінювання знань, умінь студентів, повідомлення їм та отримання від них зворотнього зв'язку;
- сутність, особливості, методи, прийоми виховання студентів;
- педагогічні уміння діяльності викладача вищої школи;
- особливості вербальної та невербальної поведінки викладача;
- сутність, напрями організації спілкування зі студентами;
- етапи, способи розв'язання конфліктів зі студентами;
- шляхи, умови формування студентської спільноти;
- методи науково-педагогічних досліджень.

Вміти:

- структурувати зміст лекцій, практично-семінарських занять;
- розвивати інтерес, особистісне ставлення студентів до змісту навчального курсу;
- складати навчальну програму з курсу;
- застосувати методи, прийоми організації виховного впливу на студентів у навчальній і позанавчальній час;
- розв'язувати педагогічні конфлікти у різноманітних ситуаціях;
- застосувати методи науково-педагогічного дослідження у роботі зі студентами.

Компетентності, що набуваються в результаті вивчення дисципліни:

Інтегральна компетентність:

Здатність розв'язувати комплексні проблеми економіки у професійній та дослідницько-інноваційній діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань з сучасних економічних процесів та їх застосування у професійній практиці.

Загальні компетентності:

ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу, формування системного наукового та загального культурного світогляду, морально-етичних цінностей, дотримання академічної етики.

ЗК 2. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел, дотримання правил академічної доброчесності в наукових дослідженнях та науково-педагогічній діяльності.

ЗК 6. Здатність передавати і поширювати наукові знання, діяти на основі етичних кодексів і професійної етики науковця.

Фахові компетентності спеціальності:

ФК 12. Здатність дотримуватись етики досліджень, правил академічної доброчесності в наукових дослідженнях та науково-педагогічній діяльності

Програмні результати навчання:

ПРН 6. Вільно презентувати та обговорювати з фахівцями і нефахівцями результати досліджень, теоретичні та практичні проблеми економіки державною та іноземною мовами, кваліфіковано відображати результати досліджень у наукових публікаціях у провідних наукових виданнях.

ПРН 10. Вміти застосовувати науковий (діловий) стиль викладання матеріалів наукових досліджень українською та іноземними мовами, правила оприлюднення результатів своїх досліджень.

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Змістова частина 1 Педагогіка та психологія вищої школи в системі професійної підготовки викладача

Тема 1 Педагогіка вищої школи в системі педагогічних наук.

Педагогіка вищої школи як галузь педагогічної науки. Основні завдання педагогіки вищої школи на сучасному етапі. Поняття про систему вищої освіти та чинники її формування. З історії вищої освіти. Перші європейські університети.

Вища освіта в Україні. Студент як суб'єкт педагогічної взаємодії у вищій школі.

Тема 2 Реформаційні процеси у вищій школі України та зарубіжних країнах.

Значення вищої освіти в сучасному світі. Об'єктивні передумови реформування системи вищої освіти. Основні напрямки реформування вищої освіти. Проблема співвизнання та порівняння дипломів. Головні цілі Болонського процесу.

Поняття про систему освіти, основні принципи її побудови. Основні ланки сучасної системи освіти. Поняття про освітні та освітньо- професійні програми. Кваліфікаційні рівні. Закон України Про вищу освіту.

Основні риси освітньої політики країн Заходу. Сучасні проблеми формування змісту освіти зарубіжної вищої школи. Система вищої освіти зарубіжних країн (Англії, США, Німеччини, Японії). Кількісні та якісні критерії оцінки наукової діяльності сучасного науковця. Показники наукової діяльності.

Тема 3 Дидактичний процес у вищій школі.

Предмет і основні завдання дидактики вищої школи. Дидактичні категорії. Поняття про процес навчання. Компоненти навчального процесу. Дидактичні принципи.

Поняття змісту освіти вищої школи. Компоненти змісту освіти. Освітньо-кваліфікаційні характеристики, освітньо-професійні програми: їх призначення, структура, характеристика. Нормативні документи, що відображають зміст освіти (навчальні плани, навчальні програми, робочі навчальні програми, підручники): їх характеристика.

Закономірності навчання у вищій школі. Готовність до навчання у вищій школі. Причини неуспішності студентів. Основні труднощі в процесі формування наукових понять студентів. Шляхи оптимізації пізнавальної діяльності студентів.

Тема 4. Форми організації навчання у вищій школі. Методи навчання у вищій школі. Самостійна робота студентів.

Поняття: форми навчання, форми організації навчальної діяльності на заняттях. Основні форми організації навчання у вищій школі. Типи, структура, функції лекцій. Методичні основи підготовки та читання лекційних курсів.

Семінарські та практичні заняття у вищій школі. Типи, структура, методика підготовки та проведення. Лабораторні роботи у вищій школі.

Самостійна робота студентів.

Характеристика методів навчання у вищій школі. традиційні та інноваційні методи навчання. Вибір методів навчання викладачем.

Тема 5. Виховний процес у вищій школі. Виховне середовище студентської групи.

Особливості організації виховного процесу у вищій школі. Методи та засоби виховання у вищій школі. Зміст виховного процесу.

Етапи та специфіка формування студентського колективу. Механізми та закони розвитку студентської групи. Типологія груп. Лідерство в студентському середовищі. Формальне та неформальне лідерство.

Конфлікти в студентському середовищі, їх типи та способи вирішення.

Завдання та специфіка роботи куратора студентської групи.

Тема 6. Педагогічна майстерність і професійне вигорання викладача вищої школи

Функції професійної діяльності викладача вищої школи. Складові педагогічної майстерності. Педагогічні здібності. Педагогічне спілкування. Професійна адаптація.

Поняття про педагогічну майстерність викладача вищої школи. Критерії майстерності педагога. Загальна характеристика складових елементів педагогічної майстерності.

Поняття про професійні кризи. Чинники, що негативно впливають на професійний та особистісний розвиток педагога. Психологічні труднощі педагогічної діяльності. Основні симптоми та компоненти професійного виснаження. Фактори та фази професійного вигорання. Професійні деструкції. Професійний егоцентризм. Умови ефективної профілактики синдрому професійного вигорання.

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових частин і тем	Кількість годин											
	Денна форма						Вечірня форма					
	усього го	у тому числі					усього	у тому числі				
л		п	лаб	інд	с.р.	л		п	лаб	інд	с.р.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістова частина 1. Педагогіка та психологія вищої школи в системі професійної підготовки викладача												
Тема 1. Педагогіка та психологія вищої школи в системі педагогічних наук	4	2				2	4	2				2
Тема 2. Реформаційні процеси у вищій школі України та зарубіжних країнах	16	2				14	16	2				14
Тема 3. Дидактичний процес у вищій школі	14	2	2			10	14	2	2			10
Тема 4. Форми організації навчання	28	4	4			20	28	4	4			20

у вищій школі. Методи навчання. Самостійна робота студентів												
Тема 5. Виховний процес у вищій школі. Виховне середовище студентської групи.	16	2	2			12	16	2	2			12
Тема 6. Педагогічна майстерність і професійне вигорання викладача вищої школи.	16	2	2			12	16	2	2			12
Усього годин	90	12	12			66	90	12	12			66

5. ТЕМИ ЛЕКЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Основні завдання педагогіки вищої школи на сучасному етапі.	2
2	Дидактичний процес у вищій школі.	2
3	Форми організації навчання у вищій школі.	2
4	Методи навчання у вищій школі.	2
5	Виховний процес у вищій школі.	2
6	Педагогічна майстерність викладача	2
Разом		12

6. ТЕМИ ПРАКТИЧНО-СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Основні напрямки реформування вищої освіти.	2
2	Освітньо-кваліфікаційні характеристики, освітньо-професійні програми: їх призначення, структура, характеристика.	2
3	Основні форми організації навчання у вищій школі.	2
4	Характеристика методів навчання у вищій школі	2
5	Етапи та специфіка формування студентського колективу.	2
6	Критерії майстерності педагога.	2
Разом		12

8. ТЕМИ ЛАБОРАТОРНИХ ЗАНЯТЬ

Не передбачено навчальним планом

9. САМОСТІЙНА РОБОТА

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Перші європейські університети.	4
2	Студент як суб'єкт педагогічної взаємодії у вищій школі.	4
3	Головні цілі Болонського процесу.	4
4	Основні ланки сучасної системи освіти.	2
5	Надайте характеристику кваліфікаційним рівням	2
6	Закон України про вищу освіту (конспект)	2
7	Система вищої освіти зарубіжних країн (Англія).	4
8	Система вищої освіти зарубіжних країн (США).	4

9	Система вищої освіти зарубіжних країн (Німеччина).	4
10	Система вищої освіти зарубіжних країн (Японія).	4
11	Нормативні документи, що відображають зміст освіти (навчальні плани, навчальні програми, робочі навчальні програми, підручники): їх характеристика (<i>конспект</i>)	4
12	Шляхи оптимізації пізнавальної діяльності студентів.	4
13	Основні труднощі в процесі формування наукових понять студентів. (<i>доповідь</i>)	4
14	Традиційні та інноваційні методи навчання. (за фахом)	4
15	Етапи та специфіка формування студентського колективу. (<i>доповідь</i>)	4
16	Конфлікти в студентському середовищі, їх типи та способи вирішення. (<i>есе</i>)	4
17	Критерії майстерності педагога. (<i>Презентація</i>)	4
18	Умови ефективної профілактики синдрому професійного вигорання. (<i>Питання до дискусії</i>)	4
Разом		66

Індивідуальні робота є однією з форм самостійної роботи здобувачів, яка передбачає створення умов для як найповнішої реалізації творчих можливостей і має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які здобувачі одержують в процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці. Вибіркове індивідуальне завдання передбачає підготовку реферату, статті, роботи на конкурс, участь у конференціях з метою підвищення рейтингу аспіранта.

Творчі завдання:

1. Використовуючи методика В.Є.Мільмана, визначте мотиваційну структуру особистості.
2. Проведіть діагностику розвитку студентської групи.
3. На основі проведеної методики «Реалізація потреби у саморозвитку», складіть план бесіди зі студентом щодо мотивування його до успіху.
4. Напишіть есе «Я допомагаю студенту в адаптації до навчання».
5. Визначте основні напрями роботи зі студентською групою як куратор.
6. Напишіть реферат з теми: «Студенти покоління Z: особливості навчання».
7. Напишіть реферат з теми: «Особливості взаємодії зі студентами покоління Z».
8. Проаналізуйте книгу К.Фопеля «Створення команди» та надайте розширену анотацію.
9. Запропонуйте тематику кураторських годин, які б відповідали інтересам сучасних студентів.
10. Запропонуйте тематику кураторських годин, які Ви вважаєте є найбільш актуальними в сучасних умовах.
11. Розробіть сценарій часу дозвілля для студентів.
12. Напишіть реферат «Конфлікти у студентському середовищі: шляхи вирішення».
13. Користуючись літературою, складіть програму саморозвитку для студента який негативно відноситься до навчання.
14. Напишіть есе «Я викладач: мої пріоритети».
15. Запропонуйте студентам фільми, які спрямовані на їх саморозвиток.

10. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

В системі вивчення дисципліни використовується комплекс методів навчання: пояснювально-ілюстративний, спонукальний, інструктивно-практичний, репродуктивний, діяльнісний, проблемного викладу, евристичний, дослідницько-пошуковий. Основними організаційними формами наведених вище методів навчання є: лекції, семінарські і практичні заняття, ділові і дидактичні ігри, тренінги, дискусійні форми розгляду виробничих ситуацій, наукові семінари, дебатні турніри, реферативні читання, індивідуально-дослідні завдання, навчальні конкурси, тестування. Основні відмінності активних та інтерактивних методів навчання від традиційних визначаються не тільки методикою і технікою викладання, але й високою ефективністю навчального процесу, який виявляється у: високій мотивації студентів; закріпленні теоретичних знань на практиці; підвищенні самосвідомості студентів; формуванні здатності приймати самостійні рішення; формуванні здатності до ухвалення колективних рішень; формуванні здатності до соціальної інтеграції; набуття навичок вирішення конфліктів; розвитку здатності до знаходження компромісів.

Лекції проблемного характеру – один із найважливіших елементів проблемного навчання студентів. Вони передбачають поряд із розглядом основного лекційного матеріалу встановлення та розгляд кола проблемних питань дискусійного характеру, які недостатньо розроблені в науці й мають актуальне значення для теорії та практики. Лекції проблемного характеру відрізняються поглибленою аргументацією матеріалу, що викладається. Вони сприяють формуванню у студентів самостійного творчого мислення, прищеплюють їм пізнавальні навички. Студенти стають учасниками наукового пошуку та вирішення проблемних ситуацій.

Міні-лекції передбачають викладення навчального матеріалу за короткий проміжок часу й характеризуються значною ємністю, складністю логічних побудов, образів, доказів та узагальнень. Вони проводяться, як правило, як частина заняття-дослідження. Міні-лекції відрізняються від повноформатних лекцій значно меншою тривалістю. Зазвичай міні-лекції тривають не більше 10 – 15 хвилин і використовуються для того, щоб стисло донести нову інформацію до всіх студентів. Міні-лекції часто застосовуються як частини цілісної теми, яку бажано викладати повноформатною лекцією, щоб не втомлювати аудиторію.

Семінари-дискусії передбачають обмін думками і поглядами учасників з приводу даної теми, а також розвивають мислення, допомагають формувати погляди та переконання, виробляють вміння формулювати думки й висловлювати їх. Робота в малих групах дає змогу структурувати практично-семінарські заняття за формою і змістом, створює можливості для участі кожного студента в роботі за темою заняття, забезпечує формування особистісних якостей та досвіду соціального спілкування.

Мозкові атаки – метод розв'язання невідкладних завдань, сутність якого полягає в тому, щоб висловити якомога більшу кількість ідей за дуже обмежений проміжок часу, обговорити і здійснити їх селекцію.

Презентації – виступи перед аудиторією, що використовуються для представлення певних досягнень, результатів роботи групи звіту про виконання

індивідуальних завдань, проектних робіт. Презентації можуть бути як індивідуальними, наприклад виступ одного студента, так і колективними, тобто виступи двох та більше студентів.

11. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Формою підсумкового контролю є залік, що виставляється на основі результатів поточного контролю, виконання завдань самостійної роботи, результатів неформальної освіти. Мінімальна кількість балів, за якою студент отримує залік – 60 балів.

Основні методи контролю знань здобувачів:

за окремою змістовою частиною:

- усна перевірка (опитування, розв'язання проблемних ситуацій тощо) на практичних заняттях, враховуючи, що рівень підготовки здобувача вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії відображає систематичність його самостійної роботи над курсом (9 занять \times 1 бал = 9 балів);

- тестова перевірка за темами дисципліни (9 тем \times 2 бали = 18 балів);

- практична перевірка - розв'язання задач, вправ (9 робіт \times 2 бали = 18 балів);

- захист рефератів, доповідей (3 роботи \times 5 балів = 15 балів);

- виконання і захист ІНДЗ (10 балів).

- виконання підсумкової контрольної роботи (1 робота \times 20 балів = 20 балів).

- участь у неформальній освіті (професійні курси, тренінги, вебінари; громадська освіта; професійні стажування; онлайн освіта (МООН) тощо) – до 10 балів.

Поточний контроль: загальна (максимальна) сума балів за змістові частини – 90; загальна (максимальна) сума балів, з урахуванням неформальної освіти – 100.

Опитування є один із способів обліку знань. Критерії оцінювання відповідей:

- повнота і правильність відповіді;

- ступінь усвідомлення та розуміння вивченого;

- повне і правильне викладення (оформлення) відповіді.

Оцінка “5” (відмінно) – 1 бал – ставиться, коли вивчений матеріал засвоєний у повному обсязі, здобувач вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії володіє необхідними знаннями і вміннями. Відповіді здобувача вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії демонструють глибоке розуміння матеріалу, правильне застосування знань і умінь, необхідних для відповіді, не містять істотних помилок. Здобувач вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії точно формулює думки і обґрунтовує їх послідовно, логічно викладає матеріал, виявляє вміння ілюструвати теоретичні знання, аналізує, наводить приклади і розв'язує проблемно-практичні ситуації, робить висновки.

Оцінка “4” (добре) – 0,75 бали – ставиться, коли здобувач вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії володіє необхідними знаннями і вміннями (вимоги, що й на оцінку відмінно), проте у засвоєнні навчального

матеріалу мають місце незначні прогалини і окремі неточності. Відповіді здобувача вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії виявляють розуміння матеріалу, правильне застосування знань і умінь, необхідних для відповіді, але містять окремі помилки і невеликі неточності. При викладенні матеріалу допускається деяка непослідовність, незначні неточності у формуванні думок.

Оцінка “3” (задовільно) – 0,5 бали – ставиться, якщо здобувач вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії володіє знаннями і вміннями з дисципліни, але вони носять розрізнений характер, знання недостатньо глибокі, а вміння проявляється слабо. У засвоєнні навчального матеріалу мають місце суттєві неточності. Відповіді не глибокі, містять істотні помилки, у тому числі у висновках, аргументація слабка.

Оцінка “2” (незадовільно) – 0-0,37 бали – здобувач вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії розв’язує завдання без належного теоретичного обґрунтування результатів, рішення має суттєві помилки, зовсім не розв’язує завдання або невірно.

Виконання тестових завдань. Тематичний тест складається з 10 завдань за правильне виконання яких здобувач вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії отримує 2 бал. Одне правильно виконане тестове завдання має вагу в 0,2 бали.

Оцінка “5” (відмінно) – 1,9-2 бал.

Оцінка “4” (добре) – 1,6-1,8 бали.

Оцінка “3” (задовільно) – 1,3-1,5 бали.

Оцінка “2” (незадовільно) – 1-1,2 бали.

Виконання і захист доповідей. Критеріями оцінювання реферативних робіт є повнота розкриття теми, висвітлення сучасного стану та перспективних змін об’єкта дослідження, дотримання логіки та послідовності викладу, якісне оформлення реферату з дотриманням вимог вищої школи, володіння матеріалом обраної теми при презентації реферату. Максимальна кількість балів за реферат з його захистом – 5 балів.

Оцінка “5” (відмінно) - 5 балів, якщо:

- тема реферату актуальна та відзначається практичною спрямованістю;
- у роботі здійснено ґрунтовний аналіз усіх аспектів проблеми;
- використано сучасні джерела, у тому числі періодичні видання, монографії, які дають змогу висвітлити теоретичні й прикладні аспекти теми;
- матеріал роботи добре структурований, логічно викладений та побудований на конкретному прикладі;
- висновки відповідають завданням роботи, свідчать про реалізацію мети дослідження;
- рекомендації є обґрунтованими та мають практичну значущість;
- роботу оформлено з дотриманням встановлених правил.

Оцінка “4” (добре) – 3,25 бали, якщо:

- тема реферату актуальна;
- у роботі здійснено аналіз основних аспектів проблеми;

- використано джерела, які дають змогу розкрити теоретичні й прикладні аспекти теми;

- матеріал роботи структурований, логічно викладений та побудований на конкретному прикладі;

- висновки відповідають завданням роботи;

- рекомендації мають практичну спрямованість;

- оформлення роботи в цілому відповідає встановленим правилам.

Оцінка “3” (задовільно) – 1,5 бал, якщо:

- здійснений здобувачем вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії теоретичний аналіз не повною мірою відповідає темі, меті і завданням дослідження;

- використані джерела не дають можливості повністю розкрити проблему;

- висновки не повністю відповідають завданням роботи;

- рекомендації недостатньо обґрунтовані;

- робота в цілому оформлена згідно з правилами, але є певні недоліки.

Оцінка “2” (незадовільно) – 0-0,75 бали, якщо:

- здійснений здобувачем вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії аналіз не відповідає темі, меті і завданням дослідження;

- у змісті реферату не аналізується об’єкт дослідження, певні положення не ілюструються (в т.ч. таблицями, графіками тощо).

- здобувач вищої освіти науково-освітнього рівня доктора філософії не використовував необхідні літературні, нормативні джерела і статистичні дані;

- висновки не відповідають завданням роботи;

- оформлення роботи не відповідає встановленим правилам.

Виконання і захист індивідуальних творчих завдань

Якщо при перевірці в ІНДЗ не виявлено суттєвих помилок, оформлення її відповідає вимогам, то така робота може бути прийнята без захисту з оцінкою „відмінно”. У всіх інших випадках ІНДЗ захищається автором з виставленням відповідної оцінки в межах до 10 балів.

Оцінка “5” (відмінно), що відповідає 10 балам, ставиться: при виконанні ІНДЗ у повному обсязі, таблична та графічна частина не мають помилок; відповіді на запитання вичерпні й аргументовані; оформлення відповідає вимогам.

Оцінка “4” (добре), що відповідає 6 балам, ставиться якщо: ІНДЗ виконано в повному обсязі і вона не має помилок, які потребують її переробки; відповіді на запитання даються по суті, але не в деталях.

Оцінка “3” (задовільно), що відповідає 4 балам, ставиться, якщо ІНДЗ виконана не в повному обсязі; мають місце помилки; оформлення не відповідає вимогам; відповіді на запитання даються не в повному обсязі.

Оцінка “2” (незадовільно), що відповідає 2 балам, виставляється якщо: ІНДЗ виконана не в повному обсязі; мають місце суттєві помилки, які тягнуть за собою переробку; оформлення не відповідає вимогам; на запитання здобувач науково-освітнього рівня доктор філософії дає неправильні відповіді.

12. РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ ЗДОБУВАЧІ З ДИСЦИПЛІНИ

«Педагогіка та психологія вищої школи» (підсумковий контроль – залік)

Поточне тестування та самостійна робота							
Змістова частина 1							Сума
T1	T2	T3	T4	T5	T6	Доп бали	100
15	15	15	15	15	15	10	

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності/Localgrade	Оцінка ЄКТС/ECTS grade	Оцінка за національною шкалою/National grade	Для заліку
90–100	A	Excellent	Зараховано/Passed
82-89	B	Good	
74-81	C		
64-73	D	Satisfactory	
60-63	E		
35-59	FX	Fail	Незараховано/Fail
0-34	F	незадовільно зобов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

13. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Для освоєння навчальної дисципліни «Педагогіка та психологія вищої школи» розроблено:

1. Методичні рекомендації до семінарсько-практичних занять.
- 2.. Тестові завдання

14. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Немченко С. Г., Голік О. Б., Лебідь О. В. Педагогіка вищої школи: Підручник для студентів вищих навчальних закладів. Донецьк, 2014. 534 с.
2. Головенкін В. П. Педагогіка вищої школи: підручник. 2-ге вид., переробл. і доповн. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2019. 290 с.
3. Гладуш В. А., Лисенко Г.І. Педагогіка вищої школи: теорія, практика, історія. Навч. посіб. Д., 2014. 416 с.
4. Алексюк А. А. Педагогіка вищої освіти України. Історія. Теорія. -К, 1998.
5. Біляковська О. І., Мишишин І.Я. Цюра С. Б. Дидактика вищої школи. Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2013. 360 с.
6. Ортинський В. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2017. 471 с.
7. Кучинська І. О. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. Кам'янець-Подільський : Зволейко Д.Г., 2020. 291 с.
8. Виноградова В.Є., Юрченко В.І. Психологія вищої освіти: теоретичні та практичні аспекти: навч. посіб. К.: Каравела, 2018. 296 с.

Допоміжна

1. Фіцула М. М. Педагогіка вищої школи : навчальний посібник. 2-ге вид., допов. Київ : Академвидав, 2014. 456 с. (Серія "Альма-матер")
2. Сотська Г. І., Лісовий В. А. Обґрунтування сутності професійного розвитку викладача вищої школи: теоретичний аспект. *Journal «Science Rise: Pedagogical Education»*. №1(21). 2018. С.22-26.
3. Сущенко Т.І. Педагогічна майстерність викладача: стратегії та парадигми. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2018. N 61, т. 1. С. 119-123 .
4. Щербак О.І. Психолого-педагогічні засади професійного розвитку і саморозвитку педагога професійного навчання в контексті освіти впродовж життя. *Педагогіка і психологія*. 2015. N 2. С. 27-34
5. Яцула Т.В. Сприйняття „іншого” у діалозі педагога з тими, хто навчається, як цінність педагогічного спілкування. III Міжнародна науково-педагогічна конференція „Перспективи розвитку сучасної науки та освіти”. 30-31 січня 2021 р.
6. Яцула Т.В. Дозвілля молоді у соціокультурному просторі сучасності. V Всеукраїнська науково-практична конференція «Публічне управління та адміністрування у процесах економічних реформ». 24 березня 2021 р. м. Херсон. ХДАЕУ.
7. Яцула Т.В. Визначення концептуальних підходів до оновлення змісту підготовки студентів вищих закладів освіти до педагогічної діяльності. Всеукраїнська науково-практична конференція „Педагогічні інновації” 28-29 квітня 2021р. м. Миколаїв.
8. Яцула Т.В. Філософські аспекти розуміння смислу життя в підготовці майбутнього педагога. *Актуальні проблеми філософії та соціології*. Вип. 27. 2020 с. 65 – 69 (**Категорія Б**) DOI: 10.32837//apfs.v0i26

Інформаційні ресурси

1. Бібліотека ім. В.І. Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/>
2. Електронна бібліотека. URL: <http://lib.meta.ua/>
3. Студентська електронна бібліотека URL: <http://www.lib.ua-ru.net/>
4. Репозитарій ХДАЕУ. URL: <http://dspace.ksau.kherson.ua/>